

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 65. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm3364/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Med alle, og da Abraham døde, maatte af Dage, blev han begravet hos Sara i Hulen Makpela.

Ingenlunde tør Man undres over, at de fleste Læsere i vore Dage vi ret søm vord, kværmet de to af denne fornødtelige Tale, der bestandig synes at svæve mellem en poetisk Idyl og en idyllisk Historie; thi det Naturlige og Over-Naturlige, det Guddommelige og Menneskelige, som Man i vore lange mere anatomiske end poetiske Dage pleier saa skarpt og dødt at adskille, sammenslybde her saa let og levende for vore Dine, at Man har ondt ved at træde dem, end sig da Historien, som de Skrift-Alege saa velte har gjort til en Troes-Artikel. Betragt vi imidlertid med Forsands oplyske, det er, med videnskabelige Dine, denne hellige Skildring af Abraham, den mageløse Folke-Fader, der ikke for Intet er kaldt Guds Ven, da see vi ogsaa et saa træffende Forbillede paa det Sterke, der udvirkede sig i Tidernes Lob, at vi neppe fristes til at tvivle om, Erverne jo virkelig maatte have haft en saadan vidunderlig Stam-Fader, af hvem Kristus var den ægte Maab den uægte Sen, saa det her, som overalt i den hellige Historie, bliver det eneste fornødtelige Spørgsmaal, ikke om det er muligt, der saa klart og glædelig har vist sin Virkelighed, men kun: paa hvad Maade Man helst skal forklare sig det. At nemlig Troen paa den heilige Gud, der skabte Himmel og Jord, og paa et virkelig Samfund mellem den guddommelige og menneskelige Natur, maatte i Tid-Tiden vidunderlig gribe en Enkelt-Mand og lige saa vidunderlig gaa hans og hans Afkomns Levetids-Lob, naa det nogensteds skulde blive et Tædborn og en Christenhed i Verden, det see vi af Hedenstidens Historie, og Spørgsmaalet er da kun, om dette var en blot Efter-Virkning hos de mest poetiske Naturer af Menneskets Skabelse i Guds Billede, eller tillige, som Tøberne og de Christus-hæretot, en ny Virkning af Guddommen.

